

Psalms

pūsc̄as. H̄abes em̄ aliq̄s estus a q̄b̄ vis
 refrigerari: t̄ dicas: remitte mibi. Quid re
 mittet tibi: nisi forte illū scrupulū vbi dicas:
 t̄ vnde dicas: Dūmitte nobis debita n̄a.
 Dūmitte mibi pūsc̄am. Et ampli⁹ iā
 nō ero. Immunē me fac a pctis pūsc̄am eā
 ne cū peccat̄l eā. Remitte mibi vt req̄escā
 in cōsciētia mea: vt exonerata sit estu solli
 citudinis: qua sollicitudine curā gerā pro
 peccato meo. Remitte mibi vt refrigereret
 ante oīa pūsc̄am: et ampli⁹ iā nō ero. Si
 em̄ mibi nō remiser̄l vt refrigereret: ibo et nō
 ero pūsc̄am eā. Quia si ero: iam nō ero: re
 mitte mibi vt refrigereret. Est q̄stio oborta quō
 nō iam erit. Ecce nō it ad requiē: qđ auer
 sat de⁹ ab Idithū. Ibi em̄ plane Idithū:
 ad requiē ibit. S̄z fac aliquē iniquū si Idi
 thū: nō trāslientē: hic thesaurizantē: incu
 batorē: iniquū: sup̄bū: iactantē: elatū: pau
 peris ante ianuā iacentis cōtemptorē: Nō
 ne t̄ ip̄e erit: Quid ē ḡ nō ero? Si. n. diuīs
 ille nō erat: q̄s ē q̄ ardebat: Quis ē q̄ guttā
 aq̄ de digito Lazari stillari in lingua suā de
 siderabat. Quis est q̄ dicebat: S̄r Abraā
 mitte Lazar̄. Utq̄z q̄ loq̄ref erat: t̄ q̄ arde
 ret erat: t̄ q̄ ūlurgat̄ i finē: t̄ q̄ cū diabolo ef
 no igne dānet. Quid ē ḡ: nō ero: nisi respi
 ciat iste Idithū. Quid est esse t̄ nō esse. Vi
 debat em̄ illū finē quo corde poterat: qua
 mētis acie valebat: quē sibi ondī desidera
 uerat dices: notū fac mibi dñe finē meum.
 Videbat numerū dierū suor̄ q̄ est. Atten
 debat infra omnia que sunt: in compatōne
 illius esse nō esse: t̄ se non esse dicebat. Illa
 enim permanent. ista mutabilia: mortalia
 fragilia: t̄ dolor ipse eternus plenus cor
 ruptionis ad hoc non finit: vt sine fine fi
 nit. Resperxit ḡ beatā illā regionē: beatā
 patriā: beatā domū: vbi pticipes sunt san
 ctū vite sempiterne atq̄z incōmutabilis ve
 ritatis: t̄ timuit extra ire vbi nō est esse: ibi
 desiderās esse: vbi ē summū esse. Propter
 hanc ḡ op̄ationē inter vtrūq̄z cōstitut⁹: ad
 buc timēs dīc: Remitte mibi vt refrigereret
 pūsc̄am: t̄ ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mi
 bi non remiseris peccata: ibo in eternū abs
 te. Et a quo ibo in eternū: Ab illo q̄ dixit:
 Ego sum qui sūz. Ab illo qui dixit: Bic fi
 lijs israel q̄ ē misit me ad vos. Ab eo q̄ qui
 vere est: qui in contrariū pergit: ad non esse
 p̄git. Itaq̄z frēs mei t̄ si oneros⁹ sui labori
 corporis v̄i: certi sūl: q̄ t̄ ego laborauī: t̄
 vere dico: q̄ istū labore vos vobis faciūs.
 Si em̄ sentire vos fastidire qđ dicit: cito ta

XXXIX.

cerem.

Explicit Tractatus de ps. XXXVIII.

Incipit Tractat⁹ de ps. XXXIX.

Prefatio.

Onus que pdixit dñs noster Je
 sus christus: parti facta cognosci
 mus: partim futura speram⁹: cun
 cta tñ p̄plebunk: q̄r veritas hec dicit: et q̄
 fideliter dicit: tā fideles inq̄rit. Qui credit
 veniēt⁹ letabit: q̄ nō credit⁹ veniēt⁹ cō
 fundet. Veniēt tñ illa siue volētib⁹ hoib⁹:
 siue nolētib⁹: siue credētib⁹: siue nō creden
 tib⁹: sicut ait aplus: Si negauerim⁹: et ipse
 nos negabit: si nō credim⁹: ille fidelis p̄ma
 net: negare seip̄m non pōt. Pre ceteris tñ
 fratres b̄ memētote breue: t̄ hoc tenete qđ
 mō ex euāgelio oēs audiuim⁹. Qui p̄seue
 rauerit v̄sc̄ in finē hic salu⁹ erit. Jam p̄ies
 nostri traditi sunt in p̄cilia: dixerūt causas
 apud inimicos q̄s diligebāt: p̄stiterūt eis:
 t̄ quātā potuerūt correptionē: t̄ quātā va
 lucrūt dilectionē: t̄ sparsus ē sanguis iust⁹:
 t̄ illo sanguine tanq̄z semiatiōe p̄ totū mun
 dū facta seges surrexit eccl̄ie. Consequē
 aut̄ t̄pus est scādaloz t̄ simulatiōis t̄ tem
 ptationū p̄ eos q̄ dicūt: Ecce hic ē christ⁹:
 ecce illuc. Hostis ille noster: tūc leo fuit cu
 apt̄ seuebat: mō draco est cū occulte insi
 diaf. Ille autē cui dictum est: Lōculcabis
 leonē t̄ draconē: q̄n̄ corp⁹ ei⁹ et mēbra ei⁹
 sum⁹: sic cōculcauit leonē pedib⁹ patrū no
 stroz apt̄ seueientē: t̄ ad passiōes martyres
 attrahentē: ita mō draconē cōculcabit: ne
 nobis insidiet. Be quo draconē nos cau
 tos faciēs aplus ait: Aptauī vos vno viro
 virginē castā exhibere christo. Tineo aut̄
 ne sicut serpēs Euā seduxit astutia sua: sic
 t̄ vestre mētes corrūpant a castitate q̄ ē in
 christo Jesu. Serpēs ḡ iste adul̄f antiqu⁹:
 virginitatē corrūpendā: nō carnis sed cor
 dis inq̄rit. Sicut aut̄ adulter hō letak i neq̄
 cia sua cū carnē corrūpit: sic t̄ diabol⁹ letak
 q̄n̄ mentē corrumpit. Sicut aut̄ patrib⁹ no
 stris aduersus draconē opus erat patiētia: sic
 nob̄ aduersus draconē vigilātia: Persecu
 tio tñ siue a leone: siue a draconē nūq̄z ces
 sat eccl̄ie: et magis metuēd⁹ est cū fallit: q̄
 cū seuit. Illo t̄pe cogebat christianos ne
 gare christū: isto aut̄ t̄p̄ docet christianos
 negare christū. Tūc cogebat: nunc docet.
 Tūc ḡ ingerebat violentias: nūc insidias.
 Videbat tūc fremēs: lubric⁹: nē t̄ oberrās
 difficile videt. Quō aut̄ tūc cogebat cha
 stianos negare christū: aptū est. Attrabe

Psalmus

banū cīn vt negarēt christū: t̄ fitētes chri-
stū coronabānt. Nūc autem docet negare
christū: t̄ ideo fallit: qz q̄ doceſ negare chri-
stū: quāl nō sibi videt recedere a christo.
Nō em̄ qd̄ dicis ab heretic̄ homi christi-
ano catholico: Veni esto christian⁹. Ad h̄
dicis: esto: vt dicat: non sum. Aliud longe
est: veni esto christianus: aliud veni nega
christum. Apertum malum tremutus leo-
nis alonge audif: alōge cauet. Applicat se
lubric⁹ draco occultis lapsib⁹: serpēs leni-
tactu surrepēs: astuto sibilo imurmurās: t̄
nō dicit: nega christū. Nam eū coronatis
martyrib⁹ quis audiret: Sz dicit: esto chri-
stian⁹. Et ille mirabili voce p̄cessus: si non
dū veneno penetrat̄ ē: r̄ndet plane: chri-
stian⁹ sum. Si aut̄ mouet t̄ denti draconis
additus est: r̄nider: Quare mihi dicens: esto
christian⁹? Quid em̄? Nō sum christian⁹?
Et ille: Nō. Ergo nō suz: Nō. Ergo n̄c fac
me christianū si nō suz: Veni. Sz cū intro-
gari cepis ab ep̄o q̄s sis: noli dicē: christia-
n⁹ suz: aut fidelis suz: h̄ dic te nō esse vt pos-
sis esse. Lū em̄ audierit cōfessionē christia-
ni fidelis: rebaptizare nō audet. Lū aut̄ au-
dierit qd̄ nō sit: dat illi tanq̄ qd̄ non habe-
bat: vt q̄si ip̄e sit extra culpā: qz f̄m̄ vocem
ei⁹ facit. Elbi quero abs te heretice: cur te
extra culpam putas? Quid has voces au-
dio: qz nō tu negas: h̄ ille negat: Si habet
culpā q̄ negat: qd̄ ē q̄ doceſ negare eū q̄ ne-
gat: Ita ne v̄o tu extra culpā es: qz fac̄ do-
cēdo christianos: qd̄ faciebat minādo pa-
gan⁹: Et qd̄ ag: Nūqd tollis qd̄ habet: qz
negauit qd̄ habet: Nō facis vt nō habeat:
s̄ vt ad penā habeat. Qd̄. n. habz: bz. Ba-
ptismus ille tanq̄ character infir⁹ ē: orna-
bat militē: cōuincit desertore. Quid em̄ fa-
cis: Christū imponis sup christū. Si sim-
plex esses: christū nō duplices. Deinde
queso te: oblit⁹ es qd̄ lapis ē christ⁹: t̄ lapi-
dē quē reprobaucrūt edificatēs: hic fact⁹ ē
in caput anguli. Si ḡ lapis ē christ⁹: t̄ chri-
stum vis imponere sup christū: excidit tibi
qd̄ audiſti in euāgeliō: qz lapis sup lapidē
nō stabit. Tantū aut̄ valet iūctura carita-
tis: vt q̄uis multi lapides viui in structu-
rā templi dei cōueniāt: vn⁹ lapis ex om̄i-
bus fiat. Tu aut̄: isti te: ab edificatē
renocas: ad rui: mi vocas: t̄ abſidant he-
insidie: t̄ nō q̄escūt: t̄ videm⁹ t̄ toleram⁹: et
quātū possum⁹ rep̄m̄ere conamur: disputā-
do: cōuincēdo: cōueniēdo: terrēdo: t̄ em̄
oēs diligēdo. Et cū hec nobis agentib⁹ p-

XXXIX.

seuerant in malo: t̄ cor nostrū de fraternis
mortib⁹ p̄tabescit: cū eis q̄ foris sunt dolet:
bis q̄ int̄ sunt tumet: p̄ angustias multifor-
mes t̄ incessabiles tēptatiōes quib⁹ abun-
dat hec vita: qd̄ facturi sum⁹: Et abūdan-
tia eīn̄ iniqtatis fit quidā torpor caritatis:
q̄m̄ abūdavit iniqitas: refrigescit caritas
multop̄. Et qd̄ sum⁹ facturi: nisi qd̄ sequit:
si t̄ ip̄o adiuuante possim⁹: q̄ pleuerauerit
v̄sc̄ in finē: hic salu⁹ erit: Ergo dicam⁹ qd̄
iste psalmus.

Expositio psalmi.

Sustinēs sustinui dominū: Alia līa.
Sustinēs sustinui: nō quēlibet ho- t̄ Expc̄tātiō.
minē p̄missorē q̄ possit fallere t̄ fal-
si: non quēlibet hoīem p̄solatorē: q̄ p̄t tri-
stia sua ante tabescere q̄s mc̄ reficere. Lō.
solef me frater h̄ cū tristis ē meū: s̄l gemā-
mus: simul fleam⁹: simul orem⁹: simul susti-
neam⁹. Quē nisi dñm q̄ p̄missa n̄ aufert: s̄
dissert: Exhibebit p̄fecto: exhibebit q̄ mul-
ta iam exhibuit: t̄ nihil de dei veritate for-
midare deberē: etiā si n̄bil adhuc exhibe-
ret. Ecce iā putem⁹ ita: oīa p̄misit: nōdū ali-
qd̄ dedit: idone⁹ p̄missor ē: fidel⁹ redditor:
tu t̄m̄ esto pi⁹ exactor: t̄ si paruul⁹: t̄ si infir-
m⁹ exige misericordiā. Nō vides p̄breues
agnos capitib⁹ pulsare v̄bera matrū: vt la-
cte satient: Sustinēs inq̄t sustinui dñm. Et
qd̄ ille: An auertit se a te: an sustinentē cō-
tempnit: an forte nō vidit: Nō plane ista: s̄
quid: Et attēdit mihi. Alia līa. Et exaudi-
uit t̄ dep̄cationē meā: Attēdit t̄ exau-
diuit. Ecce nō frustra sustinuisti: sup te ocli
ei⁹: ad te aures ei⁹. Ocli. n. dñi sup iustos:
t̄ aures ei⁹ ī p̄ces eoꝝ. Quid ḡ cū male fa-
ceres: cū eū blasphemares: nō videbat: nō
audiebat: Et v̄bi est qd̄ in alio psalmo di-
ctū ē: Glor⁹ aut̄ dñi sup faciētes mala: Sz
vt qd̄: Ut p̄dat de fra memorā eoꝝ. Ergo
t̄ cū mal⁹ esses attēdebat te: sed dñs atten-
debat tibi. Proinde iste q̄ sustinēs sustinuit
dñm: parū ei fuit dicere: attēdit me: s̄ attē-
dit mihi inq̄t: id est p̄solado attēdit vt mihi
p̄desser. Quid attēdit: Et exaudiuit dep̄-
catōes meā. Et qd̄ tibi p̄stitut: qd̄ tibi fecit:
Eduxit me de lacu miserie: t̄ de lu-
to lumi. Et statuit supra petrā pe-
des meos: t̄ direxit ḡressus meos.
Et inuisit iōs meni cantici noui:
hymnu deo n̄fō. Magna bona p̄stitut
t̄ adhuc debitor ē: s̄ q̄ hec redditā iā tenet:
de ceteris credat q̄ credere debuit: et aīq̄
aliqd̄ sumēt. Reb⁹ etiā ip̄is p̄suasit nobis

Alia līa.
t̄ fecis.

Alia līa.
t̄ carmine.

Psalmus

dsis noster fidelē se esse pmissorē: largū dare. Quid ḡ nūc fecit: Eduxit me de lacu miserie. Quid ē lacu miserie? Profunditas iniqtatis: ex carnalib⁹ cōcupiscētis. Hoc ē em⁹ t de luto limi: vnde te eduxit de pfun do quodaz: Un⁹ in alio psalmo clamatbas: De pfundis clamaui ad te dñe. Et q̄ iā de pfundo clamaī: nō penit⁹ i pfundo sūt: clamor ip̄e iam leuat. Sūt alij pfundi⁹ i pfundo: q̄ nec sentiūt se cē i pfundo. Tales sūt supbi pteptores: nō pñ dēpcatores: nō la chrymosi clamatores: tales quales alio loco scriptura designat: Peccator cū vene rit i pfundū malorum ptenit. Et cui est par uū est esse peccatore: nisi etiā non sit pctor⁹ suo⁹ cōfessor sed defensor: altior i pfundo est. Ille aut q̄ de pfundo exclamauit: iam ab uno pfundi caput vt clamaret leuauit. Audit⁹ ē: educt⁹ ē de lacu miserie: t de luto limi. Nam habet fidē quā nō habebat. habet spē sine q̄ erat: in christo ambulat qui i diabolo errabat. Ideo em⁹ posuit inq̄ sup petrā pedes meos: t direxit gressus meos. Petra aut erat christ⁹. Sim⁹ sup petrā: dirigant gressus nři: opus ē tū adhuc vt am bulem⁹: vt ad aliqd pueniam⁹. Nā Paul⁹ aplūs: iaz sup petrā: iam directis pedibus suis qd dicebat: Non qr̄ iā acceperim⁹: aut iam pfectus sim. Freg⁹: ego nō arbitror me apphendisse. Quid ḡ tibi p̄stitū ē: si nō ap phendisti: Unde gr̄as agis cū dicis: Sed misericordiā psecut⁹ suz⁹: Quia directi sūt pedes: qr̄ iaz sup petrā ambulat. Quid. n. ait: Unū aut q̄ retro oblit⁹. Que retro? La cus miserie. Quid ē retro? Lūt⁹ luti cōcupiscētie carnales: tenebre iniqtatū: q̄ retro oblit⁹: in ea q̄ ante sunt extētus. Nō se dice ret: t extētū: si iaz puenisset. Extendit em⁹ anim⁹ desiderio rei cōcupite: nō leticia cōsecute. In ea q̄ ante sunt inq̄: extētus: sequor ad palmā supne vocatiōis dei i chri stō Iesu. Lurrebat: seqbat ad palmaz⁹: Et alio loco iam p̄xim⁹ palme: cursum inquit cōsumauit. Qn̄ ḡ dicebat: Sequor ad palmā supne vocatiōis: qr̄ iaz pedes ei⁹ in pē tra directi erāt: iā viā bonā ambulabat: habebat vñ gr̄as ageret: habebat qd peteret: gratias agens de acceptis: petens debita. Be quib⁹ acceptis: Be indulgētia peccator⁹: de illuminatiōe fidei: de robore spei: de flāma caritatis. Un⁹ aut adhuc dñm debitorē tenebat: Be cetero inq̄ superest mihi corona iusticie. Adhuc ḡ mihi aliqd debet. Quid debet: Corona iusticie quaz reddet

XXXIX.

mibi dñs in illa die iustus iudex. Primo benign⁹ pater vt crueret de lacu miserie: vt donaret peccata: vt liberaret de luto limi: postea iust⁹ iudex reddēs bñ ambulāti qd pmissit: cui pmo vt bñ ambularet donauit. Reddet ḡ iust⁹ iudex. Sed quib⁹: Qui p seuerauerit vsc⁹ in finē hic salu⁹ erit. Immisi in os mēsi canticū nouū. Qd canticum nouū: Hymnū deo nostro. Bicebas forte hymnos dñs alienis: veteres hymnos: qr̄ yet⁹ hō dicebat nō nouus bō. Fiat nouus bō: discat canticū nouū. Innovatus amet noua: noua quib⁹ renouat. Nā quid antiqui⁹ deo q̄ est aī oīa: t sine fine: et sine initio: Libi fit nou⁹ redeunti: qr̄ descendendo fact⁹ eras vetus: t dixeras: Inveterauit in omib⁹ inimicis meis. Bicū em⁹ hymnū deo nřo: t ipē hymnū liberat nos. Laudās em⁹ inuocabo dñm: t ab inimicis meis salu⁹ us ero. Hymnū est em⁹ canticum laudis. Laudās inuoca: nō rep̄hendēs. Qfi enim inuocas deū vt p̄mat inimicū tuū: qñ de ma lo alieno gaudere vis: t ad hoc malū inuocas deuz: p̄cipem eum facis malicie tue. Nō ergo laudās inuocas: sed rep̄hendēs. Tale em⁹ putas deū qualis tu es. En⁹ tibi i alio loco dicit: Hec fecisti t tacui: suspicatus es inique: qd ero tibi fili⁹. Laudans ḡ inuoca dñm: noli cu⁹ putare simile tibi: vt fili⁹ fias illi. Estote em⁹ sic pater vester p̄feti: qui sole susi oriri facit sup bonos t malos: t pluit sup iustos t iniustos. Sic ḡ lau da dñm: vt nolis male inimici tuis. Et q̄tū eis inq̄s veli bonū: Quātū tibi. Nō. n. de tuo accepturi sum⁹: vt boni sint: aut qd illis dabif tibi minuet. Inimic⁹ tuus: qr̄ mal⁹ ē inimic⁹ est: fit bon⁹ t amic⁹ erit: t soci⁹ erit: vt si velis possidere qd amabas: iaz frater erit. Laudās ḡ inuoca: hymnū dic deo tuo: sacrificiū laudis ait: glificabit me. Et qd maior gloria erit deo: qr̄ glorificas cum. Aut addim⁹ gloriā deo qñ ci dicim⁹: Glifico te de⁹ me⁹: Aut sanctiore eū facim⁹ qñ dicim⁹: Bñdico te de⁹ me⁹: Ip̄e qñ nos bñ dicit facit nos sanctiores: facit nos feliciores: qñ nos glificat facit nos gliosiores: facit nos honoratores: qñ eum glorificamus nobis pdest: nō illi. Quō em⁹ eū glificam⁹: Gloriosuz dicēdo: nō faciēdo. Proinde qd secut⁹ ait: cū dicēt: Sacrificiū laudis honorificabit me: ne putares te aliqd prestare deo offerēdo illi sacrificium laudis: t ibi est via inq̄: via vbi oīdā illi salutare meū. Tides qr̄ tibi pderit laudare deū: non deo. Lau

Psalmus

vas deū: ambulas viaz: reprehendis deum:
 q̄ didisti viā. Et inuisit in os meū canticum
 nouū: hymnū deo n̄o. Forte q̄rit aliquis
 q̄ psōna loquit i h̄ psalmo. Breuiter dixe-
 rim: christ⁹ ē. Sz sic nostis fratres: z sepe di-
 cendū est: christ⁹ aliqñ loquit ex se: id est ex
 capite n̄o. Est em̄ ip̄e saluator corporis: ca-
 put nostrū: fili⁹ dei nat⁹ ex virgine: passus
 p nobis: resurgēs ad nos iustificādos: se-
 dens ad dexterā dei ad interpellandū pro
 nobis: retributur⁹ oia in iudicio bona bo-
 nis: mala malis. Caput nostrū ille: caput
 dignat⁹ ē corporis fieri: carnē assumēdo a no-
 bis in q̄ moreret p nobis: quā etiā resusci-
 tauit ppter nos: vt i illa carne resurrectiōis
 nobis pberet exemplū: vt sperare discere-
 m⁹ qd desperabam⁹: z haberem⁹ iā pedes i
 petra: ambularem⁹ i christo. Loquit ḡ ali-
 qñ ex capite n̄o: loquit aliqñ et ex nobis:
 id ē ex mēbris suis: quia etiā quādo dixit:
 Esuriui z dedistis mihi māducare: ex mē-
 bris suis loquebatur non ex se. Et quādo
 dixit: Saule saule qd me pseqnis: caput p
 mēbris clamabat: z tñ nō dirit: qd pseqne-
 ris mēbra mea: b̄ qd me psequeris. Si i no-
 bis ipse patitur: et nos i illo coronabimur.
 Hec ē caritas christi: qd buic cōparari p̄t:
 Hui⁹ rei hymnū inuisit in os nostrū: z dicit
 hoc ex mēbris suis. Videbūt iusti z
Alia 1fa.
 t domino. timebūt: z sperabut in deu. Vide-
 būt iusti. Qui iusti: fideles: q̄ iust⁹ ex fide
 viuit. Eteni in ecclia iste ordo est: alij pce-
 dūt: alij sequuntur. Et qui pcedūt exēplū se
 pbent sequentibus: z qui sequunt imitan
 pcedentes. Sed z illi qui se exemplū pbent
 sequentibus: nūquid neminem sequuntur?
 Si nemine sequuntur: errabūt: sequuntur ḡ z
 illi aliquē: ipm iam christū. Meliores q̄q̄
 in ecclia quib⁹ nō remāsit iam hō quē imi-
 tent: qz oēs pfectiōdo supauerūt: ip̄e christ⁹
 eis remanet quez vsc̄ in fine sequātur. Et
 cernitis ordinatos gradus p̄ paulū aplm
 dicēte: Imitatores mei estote: sic z ego chri-
 sti. Ergo q̄ iā directos gressus habēt in pe-
 tra: forma sint fidelib⁹. Sz forma inqt: esto
 te fidelib⁹. Ipi fideles sunt iusti: q̄ attēden-
 tes eos: q̄ se i bono pcedūt: imitādo sequuntur.
 Quō sequuntur: Videbūt iusti z time-
 būt. Videbūt z timebūt sequi vias malas:
 cū vident quosq̄ meliores iam elegisse vi-
 as bonas: z dicūt in aio suo quēadmoduz
 solēt dicere viatores: attēdentes alios cuz
 psumptiōe ambulātes i via: ip̄e adhuc icet
 i vie: z q̄ fluctuātes q̄ eant: dicāt sibi: Nō
 frustra illi hac eūt: qñ illi eūt q̄ nos ire volu-

XXXIX.

m⁹: Et q̄re cū magna fiducia hac eunt: nisi
 q̄ illac ire pniciosuz est: Videbūt ḡ iusti z
 timebūt. Angustā viā vidēt: hac latā viāz
 vident illac. Hac vidēt paucos: illac mul-
 tots. Sed si iustus es: noli numerare sed ap-
 pendre stateram: affer equam nō dolosam:
 quia iustus appellatus es. Videbunt iusti
 z timebūt: dictū est de te. Noli ḡ numerare
 turbas hoīm incēdētes latas vias: implē-
 tes crastinū circūlū ciuitatē: natale clamādo
 celebrātes: ciuitatē ipaz male viuēdo tur-
 bātes. Noli ḡ illos attēdere: mlti sf. Et q̄s
 nūerat: Pauci aut p viā angustā. Profer
 inq̄ staterā: appende: vide z pauca grana
 quātā paleā leues. Hoc agāt fideles iusti
 q̄ sequūt: qd illi q̄ pcedūt: Nō supbiāt: nō
 se exaltēt: nō decipiāt sequētes. Quō pnt
 decipe sequētes: Promittēdo illis i se salu-
 tē. Quid ḡ debēt illi q̄ sequūt: Videbūt
 iusti z timebūt: z sperabūt i dñm: nō in eos
 a qb̄ pcedunt: b̄ attēdēdo pcedentes se: se-
 quūt qdē z imitan: b̄ cogitat a q̄ accepēt
 illi vt pcedāt: z i ea sperāt. Qūis ḡ iustos
 imitan: spē suā tñ i illo ponūta q̄ z isti acce-
 perūt vñ tles sf. Videbūt iusti z timebūt z
 sperabūt i dñm: quēadmodū i aio psalmo
 Leuaui oculos meos i mōtes: itelligim⁹ mō-
 tes: claros q̄s z magnos ecclesie spūales
 viros: magnos soliditate nō tumore. Per
 ip̄os nobis scripture ois dispēsata ē: p̄p̄e
 sunt: euāgeliste sunt: doctores boni sunt: illuc
 leuaui oculos meos in montes: vñ auxiliū
 veniet mihi. Et ne hūanū putares auxiliū:
 sequūt z dicit: Auxiliū mesi a dño q̄ fecit ce-
 lū z terrā. Videbūt iusti z timebūt: z spera-
 būt in dño. Eya q̄ volūt sperare in dño: q̄
 vidēt z timēt: timeāt abulare vias malas:
 vias latas: eligāt viā angustā vbi iā supra
 petrā quorsudā directi sunt gressus. Quid
 facere debeāt: audiāt mō: Beat⁹ vir
 cui⁹ est nome dñi spes ei⁹: z nō re-
 sperit in vanitates z insanias mē-
 daces. Ecce q̄yolebas ire: ecce turba vie-
Alia 1fa.
 late: nō frustra ip̄a ducit ad amphitheatru
 non frustra ip̄a ducit ad mortem. Tria lata
 mortifera est: latitudo ei⁹ delectat ad tem-
 pus: sumis eius angustus incternū: Sz tur-
 be strepūt: turbe festināt: turbe collectans:
 turbe cōcurrunt. Noli imitari: noli auerti:
 vanitates sunt z insanias mendaces. Sit do-
 minus deus tuus spes tua: nō aliud aliqd
 a domino deo tuo spes: sed ip̄e dominus
 tuus sit spes tua. Māq̄ multi de deo spe-
 rant pecunia: multi de deo sperant hono-
 res caducos et perituros: aliud quodlibet

Psalmus

a deo p̄ter ip̄m d̄m. Sz tu ip̄m d̄m tuū p̄te.
 Immo vō p̄tēptis alij p̄ge ad illi: obliui
 scēs alia memēto illi: relinquēs retro alia:
 extendere in illi. Ip̄e certe auersum corre
 xit: ip̄e dicit rectum. Ergo sit ip̄e spes tua:
 qui dicit et perducit. Quo dicit: et quo p̄
 ducit: Terrene avaricie fundos querebas:
 terra possidere cupiebas: vicinos exclu
 debas: illis exclusis: alij vicinis inhiabas
 et tamdiu tenebas avariciāz donec ad lit
 tora puenires. Peruenies ad littora insu
 las concupiscis: possessa terra: celuz forte
 vis prendere. Relinque omnes amores:
 pulchrior est ille qui fecit celum et terram.
 Beat⁹ vir cui⁹ est nōmē domini spes eius:
 et nō respexit in vanitates et insanias men
 daces. Unū em̄ insanie mēdaces: Insanias
 mendax: sanitas verax. Que vides bona
 falleris: sanus nō es: nimia febre frenetic⁹
 factus es: verū non est quod amas. Lau
 das aurigam: clamas aurige: insanis i au
 riga. Insanias ē: insanias mendax est. Non
 est aut̄: nihil melius: nihil delectabilius.
 Quid facio febrenti: Si est in vobis misē
 ricordia: orate p̄ talibus: quia et ip̄e medi
 cus pleriq̄ in desperationē conuertit ad
 eos qui circūstant lachrymātes in domo:
 qui pendent ex ore eius audire sententiā d̄
 egroto et perclitante. Stat anceps medi
 cus: non videt bonū quod p̄mittat: timet
 malū p̄nunciare ne terreat: modestā tñ pla
 ne iste cōcipit sententiā: Bonus deus oīa
 potest: orate p̄ illo. Quē itaq̄ p̄prehendā
 istoꝝ insaniorū: Quis me audiat: q̄s eorū
 nos nō miseris dicat: Quia cū eis nō in
 sanim⁹: amississe nos putant magnas et va
 rias voluptates in quib⁹ ip̄i insaniant: nec
 vident q̄r mendaces sunt. Qui illi ouū inui
 to vel calicē salutarē porrigo: saucio: q̄mo
 do reficiam: Quid inuenio ne inedia defi
 ciat: et ad sanitatem perueniat: Mortor ut
 reficiat: pugnos parat: seuire vult in medi
 cū. Et si p̄cussiterit diligat: et si iniuriā fecerit
 non relinquat. redditurus est ad mentē gra
 tias acturus. Q̄ multi hic cognoscūt: vi
 dent se inuicem: et loquuntur d̄ se in ecclesia
 dei: in ecclesiā sancte gremio attendūt stu
 dia sua iam bona circa verbū dei: circa of
 ficia et obsequia caritatis: ad frequētandū
 gregē christi nō recedere de ecclesia: vidēt
 et loquuntur ad inuicē de inuicē. Quis est iste
 circuarius: Quis est iste amator et lauda
 tor illius venatoris illi⁹ histriōnis: Be alio
 kquitur: et ille de ip̄o. Lerte ista sunt: certe

XXXIX.

gaudeam⁹ dc talib⁹: Si gaudeam⁹ de talib⁹
 nō despem⁹ d̄ talib⁹. Orem⁹ p̄ ip̄is frātres
 carissimi: inde crescit numer⁹ sctōꝝ: dc nu
 mero qui erat impioꝝ. Et nō respexit i va
 nitates et insanias mendaces. Ille vincit
 talē: et cum vincit p̄nunciat: quāsi diui
 nus vult esse. Affectat diuinitatem amit
 tendo fontem diuinitatis: et sepe p̄nunci
 at: et sepe fallitur. Quare hoc: Quia insa
 nias mendaces sunt. Quare autē aliquādo
 pueniunt que dicunt: Et adducant insa
 nos: vt amando ibi speciem veritatis in
 currant laqueum falsitatis. Retro sint: re
 lunquātur amputent. Si membra nostra
 erant mortificent: Mortificate inquit mē
 bra vestra que sunt super terram. Sit spes
 nostra: de⁹ noster: Qui fecit omnia melior
 ē oīb⁹ q̄ pulchra fecit: pulchrior ē oīb⁹ q̄ for
 tia fortior ē: q̄ magna maior ē: qcquid ama
 veris: ille tibi erit. Bisce amare i creatura
 creatorē: et i factura factorē: ne teneat te qđ
 ab illo factū est: et amittas euz a quo et ipse
 factus es. Ergo beatus vir cuius est no
 men domini spes eius: et non respexit i va
 nitates et insanias mendaces. Forte nobis
 dicturus est: qui versu isto percussus cor
 rigi voluerit: et quē occupauerit tumor ille
 iusticie fidei: et volēs ceperit ambulare an
 gustam viam: dicturus est nobis: ambula
 re non durabo: si nihil expectabo. Quid
 ergo facimus fratres: Dimissuri eum su
 mus: Sine spectaculo morietur: non sub
 sistet: non nos sequit: Quid ergo faciem⁹?
 Hemus p̄ spectaculis spectacula. Et que
 spectacula daturi sumus christiano homi
 ni: quem volumus ab illis spectaculis re
 uocare: Gratias ago dño deo nostro: se
 quēti versu psalmu ostendit nobis: que spe
 ctatoribus spectare volētibus: spectacula
 preberemus: et ostendere debeamus. Ecce
 auersus fuerit a circo: a theatro: ab amphitheatro:
 querat quod spectat: prorsus que
 rat: Non eum relinquit⁹ sine spectaculo.
 Quid p̄ illis dabimus. Audi quid se
 quitur. Multa fecisti tu domine de⁹
 meus mirabilia tua. Miracula homi
 nū ituebat: intēdat mirabilia dei: Multa
 fecit dñs mirabilia sua: h̄ respiciat. Quare
 illi viluerūt: Aurigā laudas regente q̄tuor
 equos: et sine labo atq̄ offendit curretes.
 Forte talia miracula spiritualia nō fecit do
 minus. Regat luxuria: regat ignauia: re
 gat iniustiam: regat imprudentiam: motus
 istos qui numū lapsi hec vitia faciūt: regat

Psalmus

Et subdat sibi: et teneat habenas et si rapiat:
ducat quo vult: non trahat quo non vult:
aurigā laudabat: aurigā laudabit. Clama
bat: ut auriga veste cooperiet: immortalita
te vestiet. Hec munera: hec spectacula de
dit deus: clamat de celo: specto vos: lucta
mini adiuuato: vincite coronabo. Multa
fecisti tu domine deus meus mirabilia tua.
Et cogitatioibus tuis non est qui
similis sit tibi. Huc specta bistrionem.
Didicit enim homo magno studio in fune
ambulare: et pendens te suspedit. Illū at
tende editorem maiorū spectaculorū. Bi
dicit iste in fune ambulare: nūquid fecit in
mari ambulare? Obliviscere theatru tuū:
attende Petru nostrū nō sumi ambulū: sed
ut ita dicā: mari ambulantē. Ambula et tu
non in illis aquis ubi Petrus: aliquid si
gnificās: ambulauit: sed in alijs: qz hoc se
culū mare est. Habet amaritudinē noxiā:
habet fluctus tribulationū: tempestates te
ptationū. Habet homines velut pisces de
suo malo gaudētes: et tanqz se inuicē deuo
rantes. Hic ambula: hoc calca. Spectare
vis: esto spectaculu. Ne deficias: vde pre
cedentē et dicentez: Spectaculu facti sum⁹
huic mdo: et angelis: et homib⁹. Calca ma
re: ne mergaris in mari. Nō ibis: nō calca
bis: nisi ille iussit q̄ p̄or i mari ambulauit.
Sic em⁹ ait Petrus: Si tu es: iube me ve
nire ad te sup aquas. Et qz ip̄e erat: audi
uit petentem: tribuit desideranti: vocavit
ambulantē: erexit mergente. Hec mirabi
lia fecit domin⁹: ip̄a intuere. Oculus spe
ctantis fides sit: et fac tu talia: qz et si venti
turbauerint: et si fluctus infremuerint: et te
humana fragilitas ad aliquā dubitationē
tue salutē adduxerit: habes clamare: dic:
Bonie pereo. Nō sinit ille perire: qui ius
sit te ambulare. Quia em⁹ iam in petra am
bulas: nec in mari times: si sine petra fue
ris et in mari mergeris: quia i tali petra am
bulandū est que in mari nō mersa est. Vi
de mirabilia dei. Annūciaui et locu
tus sum: multiplicati sunt sup nu
meru. Est numerus: sunt super numerū.
Numerus cert⁹ est p̄tinens ad illam celestē
hierusalē. Mouit em⁹ domin⁹ qui sunt eius:
christianos timentes: christianos fideles:
christianos p̄cepta seruātes: dei vias am
bulantes: a peccatis abstinentes: si credide
rint confitentes: ip̄i ad numerum p̄tinent.
Sed nūquid soli sunt: Sunt et super nume
ru. Nam et si modo pauci sunt: pauci in cō

XXXIX.

paratione multitudinis malarū frequēta
rū: quātis turbis implent ecclesie: stipant
parietes: pressuris se vrgent: ip̄e se suffo
cant multitudine. Rursus ab eis ip̄is si mi
nus ē: currat ad amphitheatru: isti sup nu
merū sūt. Sz ad eos ista dicim⁹: vt i nume
ro sint: qz nō assūt: qz nō audiūt a nobis: s
cū exierit audiāt a vob. Annūciaui inqz:
et locutus suz. Christus dicit: Annūciauit
ip̄e ex capite nostro: ip̄e annūciauit ex mē
bris suis: ip̄e misit annūciatores: ip̄se misit
ap̄los: In omnē terrā exiuit sonus eorū: et
in fines orbis terre verba eoz. Quāti fide
les agglomerauit: quāte turbe concurrat:
mīli vere p̄uersi: et multi falso p̄uersi: et pau
ciores sūt vē p̄uersi: plures falso p̄uersi: qz
multiplicati sunt super numerū. Annūcia
ui et locutus sum: multiplicati sunt sup nu
merū. Sacrificiū et oblatione no
lūisti: Hec miracula dei sunt: hec cogita
tiones dei sunt: quibus nemo est similis: vt
spectator ille adducatur ad curiositatem:
et querat ista nobiscum meliora fructuosio
ra: de qb⁹ inuētis gaudebit: et sic gaudebit
vt n̄ timeat: ne ab eo viciāt quē amat: amat
ēm aurigam: quo victo insultatiōes ferat.
Qñ vincit auriga ip̄e vestit: nūquid paup
qui illi clamat: Victor ip̄e vestit: pro victo
illi insultat. Quare p̄ illo percipis rephen
sionē: cū quo nō diuidis vestē: Hic aliud i
spectaculū n̄tis: oēs qdē currat Paul⁹ apl̄s
dixit: i illo stadio: i illo spectaculo: vñ⁹ tñ ac
cipit brauiū: ceteri vicii discedūt: et p̄seu
rauerūt i currēdo. Sz cū accepit vñ⁹: rema
nenit ceteri q̄ simuliter laborauerūt. Hac nō
ē sic: quotqz currat: p̄seuerāter currat: oēs
accipiūt: et q̄ p̄or venerit expectat: vt cū po
steriore coroneat. Agonē quippe isti nō cu
piditas: s̄ caritas facit: oēs currētes amat
se: et ip̄e amor curs⁹ ē. Sacrificiū et oblatōz
nolūisti: ait p̄s deo. Antiqui em⁹ qñ adhuc
sacrificiū verū qd̄ fideles norūt i figuris p̄
nūciabat: celebrabant figurās future rei:
multi sc̄iētes s̄ plures ignorātes. Nā p̄bē
et s̄acti patriarche nouerāt qd̄ celebrabāt.
Letera aut̄ multitudi iniq̄ carnalis sic erat:
vt fieret d̄ illa qd̄ significaret posteriora vē
tura: et venit i blato illo sacrificio p̄mo: sub
latis holocaustis arietū: hircop: ritularū:
ceterariqz victimaz: noluit illa de⁹. Qua
re illa noluit: Quare p̄mo voluit: Quia il
la omnia quasi verba erant prominentis: et
verba p̄missua: cum venierit quod p̄mis
tunt: non iam enūciantur. Tamdiu quisqz

Psalmus

pmisor est donec det: cum dederit mutat verba: non dicit: adhuc dabo quod se daturum dicebat: sed dicit dedi: mutauit verbū. Quare illi primo placuit hoc verbū: et quod illud mutauit: Quia tēporis sui verbū fuit: et per suo tempore placuit. Quoniam pmittebat tunc dicebatur: cū autē datū est quod pmissum est: ablata sunt vba pmissua: data sunt completiuā. Sacrificia ē illa tanq; vba pmissua ablata sunt. Quid est quod datū est completiuā? Corp' quod nostis: quod nō oēs nostis: quod vñā qd nostis oēs non ad iudiciū noueritis. Tidete quoniam dictū est: Christ' em ille est dñs noster: mō loquēs ex membris suis: mō loquēs ex persona sua. Sacrificiū inquit et oblationē noluisti. Quid ergo? Nos tā hoc tempore sine sacrificio dimissi sumus? Absit! Corp' autē pfectisti mihi. Ideo illa noluisti ut hoc perficeres: illa voluisti anteq; hoc perficeres. Perfectio pmissorum abstulit vba prominētā. Hā si adhuc sūt pmissaria: nō dū impletū est quod pmissum ē. Hoc pmittebat quibusdā signis: ablata sunt signa pmissaria: quod exhibita ē veritas pmissa. In h corposum: hui corporis picipes sumus: quod accipimus nouim: et quod nō nostis noueritis: et cuī didiceritis nō ad iudiciū accipiatis. Qui enim māducat et bibit indigne: iudiciū sibi māducat et bibit. Perfectū enim ē nobis corp' pfectiamur in corpe. Sacrificiū et oblationē noluisti: corpus autē pfectisti mihi.

Holocausta etiā p delicto nō petitisti: tūc dixi ecce venio. Nūquid exponendū est sacrificiū et oblationē noluisti: corp' autē pfectisti mihi: holocausta etiā p delicto nō petitisti? Et quod petebat atea: Lūc dixi: ecce venio. Temp' ē ut veniāt quod pmittebanſ: quod auferunt. Et vere fratres mei attendite illa ablata: hec impleta. Vt mibi mō gens iudaica sacerdotē: Ubi sūt sacrificia illorum? Lerte perierūt: certe ablata sūt. Nūquid tunc reprobarem ea? Reprobamus mō: quod si mō velis facere intēporale ē: nō est opportunū: nō cōgruit. Adhuc promittit: tā accipe. Remālit illis quoddā quod celebret: ne oīo sine signo rmanerēt. Layn enim maior frater qui occidit minorē fratres acceptit signū ne qd eū occideret: sicut scriptū est in Genesi. Posuit de' Layn signū ut nemo eū occideret. Proinde et ipsa gēs iudea manet p oēs gentes subdita iuri romano. In ius romanū cōfluxerūt: supstitiones cōicauerūt. Postea inde ceperūt p gratiā dñi nři iesu christi separari. Illa vō sic

XXXIX.

māsit cū signo suo: cū signo circūcisiōis: cū signo azymiorū sic māsit: nō ē occisus Layn: nō ē occisus: habet signū suū. Maledict' ē a terra qd apuit os suū excipe sanguinē fratris eius de manu ei'. Ille em fudit sanguinē nō exceptit. Ille fudit: alia terra exceptit: et ab ea terra qd os aperuit et exceptit: ille maledictus ē: et ipsa terra qd ore exceptit sanguinē: ecclia ē. Ab hac ē ille maledict' ē: et ille sanguis clamat de terra ad me. Be hac em terra dixit dñs: Vox sanguis fratrl tui clamat ad me de terra. Clamat inquit ad me de terra. Clamat ad me: sed surd' est qd sanguinem fudit: quod nō bibit. Illi ē ita sunt: tanq; Layn cū signo. Sacrificia vō qd ibi fiebant ablata sunt: et quod eis remālit ad signū Layn iam pfectū ē et nesciūt. Agnū occidūt: azyma comedūt: Pascha nostrū imolatus est christ'. Ecce agnosco agnū occisū: quod imolatus ē christ'. Quid d' azymis? Itaq; inquit di festū celebrem': mō in fermento veteri neq; in fermento malicie et malignitatis. Quid sit festū fermentū. Eletus farina ē et acuit: sed ī azymis sinceritatis et veritatis. In umbra remāserunt: solem glorie ferre non possunt. Jam nos in luce sumus: tenuimus corpus christi: tenemus sanguinē christi. Si habemus nouam vitam: cantemus canticū nouū: hymnū deo nostro. Holocausta p delicto non petisti: tunc dixi: ecce venio. In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatē tuam: deus meus voluit: et legem tuam in medio cordis mei. Ecce ad mebra resperxit: ecce ipse fecit voluntatē patris. Sed in quo capite libri scriptum est de illo: Fortasse in capite libri huius psalmorū. Quid enim longe petamus: aut alios libros inquiramus? Ecce in capite libri psalmorum scriptum est: Beatus vir qui non abiit in consilio impiorū: et in via peccatorū nō stetit: et in cathedra pestilentiarū nō sedidit: sed in lege domini voluntas eius fuit: et in lege eius meditabili die ac nocte.

Allia līa.
Annūciat.

Benēmūciaui iusticiam tuam in ecclesia magna: Alloquis membra sua: hortat quod fecit ut faciant: Annūciavit: annūcianus: passus est p̄patiamur: glorificatus ē cōglorificabumur. Annūciaui iusticiam tuam in ecclesia magna. Qd magna: Toto orbe terrarum. Qd magna: In omnibus gentibus. Quare in omnibus gentib': Quia semen est ubrae in quo benedicent omnes gentes. Quare in omnibus gentib': Quia

Psalmus

Allia fra.
t. scisti.

i omne terrā exiuit son⁹ eoꝝ. In ecclia ma-
gna. Ecce labia mea non phibebo
dñe tu cognouisti. Labia mea nō phi-
bebo dñe tu coḡuisti. Labia mea loquunt:
nō ea phibebo loqui. Sonat quidez labia
mea ad aures homi: sed tu cognouisti cor
meum. Labia mea nō phibebo dñe tu co-
gnouisti. Alud audit hō: aliud cognoscit
de⁹. Ne in labijs solis esset annūciatio: et
dicereſ de nobis: q̄ dicūt vobis facite: que
aut faciūt facē nolite: Aut ipi p̄plo laudā-
ti deū ore non corde diceret: p̄plos hic la-
bijs me honorat: cor aut eoꝝ longe ē a me.
sona labijs: p̄pinqa corde. Lorde eīm cre-
dit ad iusticiā: ore aut p̄fessio fit ad salutē.
Qualis ille latro inuētus ē pendēt i cruce
cū dño: agnoscēs in cruce dñm. Alij nō co-
gnouerūt miracula faciente: agnouit ille in
ligno pendentē. Erat ille cōfixus omib⁹
mēbris: man⁹ clavis inhērebāt: pedes trās
fixi erāt: totū corp⁹ adiūgebat ligno: corp⁹
illud nō vacabat ceteri mēbris: lingua va-
cabat: et cor. Lorde credidit: ore p̄fessus ē:
Admeto mei inq̄t dñe: cū veneris i regnū
tuū: salutē suā lōge futurā sperabat: et post
lōgū temp⁹ accipe content⁹ erat. In longū
sperabat: dies nō ē dilat⁹. Ille dixit: Ad-
meto mei cū veneris i regnū tuū. ille respo-
dit: Amē dico tibi: hodie necū eris in pa-
radiso. Hodie necū inq̄t in padiso. Para-
disus habet ligna felicia: hodie necū in li-
gno crucis: hodie necū in ligno salutis.
Ecce labia mea nō phibebo dñe: tu cogno-
uisti: ne credat corde: et p̄ timore labia phi-
beat annūciare qđ credidit: Sūt eīm chri-
stiani: habēt fidē in corde: et si inter paga-
nos amaros: misere vrbanos: sordidos:
infideles: ineptos: insultatores: si exagita-
ri ceperint: q̄r christiani sunt: habēt i corde
fidē: et tumēt cōfiteri p̄ labia: phibent labia
sua sonare qđ norūt: sonare qđ int⁹ habēt:
Et p̄phēdit b̄ dñs: Qui me p̄fessus nō fue-
rit corā homib⁹: cōfundar de illo corā p̄ie
meo: id est nō eūz cognoscā: q̄r erubuit me
cōfiteri corā homib⁹: nō eū cōfitebor corā
patre meo. Bicant ḡ labia qđ habet cor: b̄
cōtra timorē habeat cor qđ dicūt labia: b̄
cōtra simulationē habeant labia qđ credit cor.
Aliqñ. n. timor ē: et nō audes dicē: qđ nosti
qđ credis: aliquñ silatio ē dicl: et nō habes i
corde. Cōsentiat labia tua cordi tuo. Que
rēs pacē adeo tibi ip̄i esto pacat⁹: nō sit inf-
os tuū cor tuū mala rixa. Ecce labia mea
nō phibebo dñe tu cognouisti. Quō ille:

XXXIX.

Quid cognouit: Bñs int⁹ i corde: vbi nō
videt hō: iō et illō credidit. Ecce cor habet
iam: habet qđ videat deus: nō phibeat la-
bia sua: nō phibet. Quid eīm dicit: Credi-
di: ppter qđ locut⁹ sum. Et q̄r locut⁹ est qđ
crededit: querens qđ retribuat dño p̄ om-
nibus q̄ retribuit ei: adiūgit: Calicē saluta-
ris accipiā: et nomē dñi inuocabo. Hō ex-
horruit dñm dicentē: Potestis bibere cali-
cem quē ego bibitur⁹ sum: Lōfitetur enim
per labia quod habebat in corde: peruenit
ad passionem. Et quia puenit ad passio-
nē: hostis qđ nocuit: Semper p̄ciosa in cō-
spectu dñi mors iustor⁹ ei⁹. Adortes in q̄s
pagani seuerunt: in illis hodie reficimur.
Matalē martyrū celebrem⁹: exēpla marty-
rū nobis p̄ponim⁹. Attendim⁹ fidē: quō in
uenti: quo attracti: quō steterūt ante iudi-
ces in ecclia catholica nihil habētes simu-
latiōis: cōpaginati iūctura vnitatis: p̄fessi
sunt christuz: caput qđ p̄cesserat: sic mēbra
sequi cōcupierūt. Sed qui cōcupierūt: In
tormētis patiētes: in cōfessione fideles: in
sermone veraces. Iaculabant enim in ora
interrogantium se sagittas dei: et vulnera-
bāt ad irā: si et multos vulnerauerūt ad sa-
ludem. Hec omnia p̄ponimus nobis: et in-
tuemur illa: et optamus imitari. Hec sunt
spectacula christiana: hec videt desuper
deus: ad hec hortatur: ad hec adiuuat: his
certaminibus premia proponit et donat.
Ecce labia mea non prohibeo. Uide ne
timeas: et prohibeas labia tua. Domine tu
cognouisti: quia est et in corde quod sonat
et in labijs. Justiciā tuā non ab-
scondi in corde meo: Quid est iusticiā
tuā: fidem meaz: quia iustus ex fide vi-
uit: vt pote interrogat sub pena persecutor
quod eis licuit aliquādo: Quid es: paga-
nus an christianus: Christianus. Ilsa est
iusticiā eius: credidit: ex fide viuit. Non
abscondit in corde suo iusticiam suā: Hō
dixit apud se: Credo quidem in christum:
sed huic persecutori meo scuienti et minan-
ti non dicam quod credidi: nouit deus in-
tus in corde meo: quia credo: ip̄e scit: quia
nō illi renūcio. Ecce hoc dicis te int⁹ b̄ie i
corde: i labijs qđ: Hō sū christian⁹. Cōtra
cor tuū testimoniū dicūt labia tua. Justiciā
tuā nō abscondi in corde meo. Verita-
tem tuā et salutare tuū dixi. Christuz
tuū dixi. b̄ ē veritatē tuā et salutare tuū dixi
Uī veritas christ⁹: Ego sū veritas. Uī sa-
lutare ip̄se christ⁹: Symeon aguit infante i

Psalms

manib⁹ matris: in templo t dixit: Quia vi
derūt oculi mei salutare tuū. Agnouit in
fante senex: fact⁹ in puer: puer innouatus
fide. Accepit eī respōsū t dixit hoc: di
xerat ei dñs: qr nō exitur erat de hac vita:
pūsc̄ videret salutare dei. Hoc salutare dei
bonū est: vt ostenda bōmib⁹: sed clamēt:
Oste de nobis dñe misericordiā tuā t salu
tare tuū da nobis. Salutare autē dñi in om
nibus gentib⁹: qr cū dixisset quodaz loco:
Be⁹ misereat nobis t bñdicat nos: illumi
net vultū suū sup nos: vt cognoscam⁹ i ter
ra viā tuā: adiecit: in omnib⁹ gentib⁹ saluta
re tuū. Primo dixit vt cognoscam⁹ i terra
viā tuā: t seculū ē: in omnib⁹ gentib⁹ saluta
re tuū. Quasi diceref ei: que est via quam
cupis agnoscere. Homies ad viā veniūt:
nūquid via venit ad homies. Via nřa ve
nit ad hoies: inuenit errātes: vocavit ad se
extra abulātes. In me inq̄t ambulate t nō
errabitis: Ego sum via veritas et vita: ne
diceres: vbi ē via dei: ad quā regionē ibo:
quē montē ascendā: quos cāpos inquirā:
Via dei inquiris: salutare dei est via dei: t
vbiq̄ est hec: qr in omnib⁹ gentib⁹ salutare
tuum. Veritatē tuam t salutare tuum dixi.

Hō celauī misericordiā tuā t ve
ritate tuam: a congregatiōe multa.
Ibi sim⁹: in hoc corpe numeremur et nos:
nō celem⁹ misericordiā dñi: t veritatē dñi.
Eis audire misericordiam dñi: Recede a
peccat⁹: pdonabit peccata. Eis audire ve
ritatē dñi. Tene iusticiā: coronet iusticia.
modo eī misericordia tibi pdicat: postea
veritas exhibebit. Hō eī sic est de⁹ miseri
cors vt iust⁹ sit: nec sic iust⁹ est vt miseri
cors nō sit. Parua ne misericordia tibi ē:
Hō imputabit pōra oia: male vixisti vsc̄ i
bodiernū diē: adhuc viuis: bñ viue hodie:
hāc misericordiā nō celabis. Si bñ ē miseri
cordia: q̄ veritas. Congregabunt ante eum
omnes gētes: t dividet eas sicut pastor di
vidit oves ab hedis: oves ponet ad dexte
rā: hedos ad sinistrā. Quib⁹ quid: Venite
benedicti patris mei: p̄cipite regnū qđ vo
bis paratū ē. Hēdis qđ: Ite i ignē eternū:
Ibi penitētē loc⁹ nō ē. Quia misericordiā
dei cōtempſisti: veritatē senties: si autē non
cōtempſisti misericordiā: veritate gaude
bis: Tu autē dñe ne elonginqua
ueris misericordias tuas a me. Re
sperit ad mēbra sua saucia. Quia miseri
cordiā tuā t vitatē tuā nō celauī a congrega
tionē multa: ab ecclesia vniuersitatis orbis ter-

XXXIX.

raruī: Attēde mēbra saucia: attēde delicto
res t peccatores: t nō remouē misericor
dias tuas. Misericordia tua t veri
tas tua semp suscepēt me. Nō au
derē cōuerti: nō secur⁹ de remissiōe: nō au
derē pseuerare: nō secur⁹ de pmissione.
Misericordia tua t veritas tua semp suscep
erūt me. Attendo qr bonus es: attēdo qr
iustus es: amo bonū: timeo iustū. Amor t
timor pducūt me: qr misericordia et veritas
tua s̄q̄ suscepēt me. Quare ipa suscriuit:
t ab eis ocl̄os auertēdi loc⁹ nō ē. Qm̄
circūdederūt me mala quoq̄ nō est
numer⁹: Quis numerat peccata: Quis
numerat iniquitates alienas t p̄prias: Sub
quo cunulo gemebat q̄ dicebat: Ab occul
tis meis mūda me dñe: t ab alienis parce
seruo tuo. Parua erāt nřa: imponūt alie
na. Lūceo mūhi: timeo bono fratri: tolero
malū fratrē. Et s̄b isto cumulo quid erim⁹:
si cesseret misericordia dei: Lū autē domine
ne elonginqua ueris: ppe esto. Lui ppe est
dñs: his qui obtruerūt cor. Longe a sup
bis: ppe ad humiles. Excelsus est eī do
min⁹: t humilia respicit. Sed nō se putent
latere qui supbi sunt: excelsa eī alonge co
gnoscet. Lognoscebat alonge iactantem se
phariseū subueniebat de primo confitenti
publicano: iactabat ille merita sua: t tege
bat vulnera sua: Hō iactabat ille merita: s̄
offerebat vulnera. Ad medicū venerat: sci
ebat se eē lāguidū: sciebat se sanādū. Ocu
los ad celū leuare nō audebat: pect⁹ pcutie
bat: sibi non parcebait vt ille parceret. Se
agnoscet ut ille agnoscet: se puniebat
ut ille liberaret. Tales b̄ voces sunt: audi
am⁹ eas pie: t amem⁹ pie: corde: lingua: om̄i
bus medullis nřis b̄ dicam⁹. Nemo se pu
tet iustū: viuit q̄ loquit: viuit: t vniā viuat
Adhuc b̄ viuit: adhuc eū morte viuit: et si
spūs vita ē ppter iusticiā: corp⁹ tñ mortuū
ē ppter peccatū: Et corp⁹ qđ corrūpīt aggra
uat aīaz: t depīt terrena ihabitatio sensū
mīta cogitantē. Pertinet ḡ ad te clamare:
ptinet gemere: ptinet p̄fiteri: nō te exaltare
nō te iactare: nō de tuis mēritis glorari: qr t
si habes aliqd gaudēdū: qđ est qđ nō acce
psti: Qm̄ circūdederūt me mala q̄ruī nō ē
numer⁹. Cōprehenderūt me iniquita
tes mee t no potui vt viderem. Est
aliqd qđ videam⁹: qđ p̄mit vt nō videam⁹:
Monne iniquitas oculū tuū: ne istā lucem
videre posses premebat: fortassis humor
irruēs p̄mebat: fortassis sum⁹: puluis: aliqd

Alia līa.
tabicōdi.
tōcilio mīlio.

Alia līa.
longe facias
miseratioes.

Psalmus

iniectū: eleuare oculū saucium nō poteras
ad istā lucē. Quid ergo: Cor sauciū leua-
bis ad dñm: Nōne pūs sanandū est vt vi-
deas: Nōne supbus inueniris cū dicis: pri-
mo videā t sic credam: Nōne quis dicit:
Quis eīn visur⁹ dicit: videā t sic credam:
Lucē ostēsurus sum: imo vō ipa lux ofide-
re se vult. Lui: Leco. Nō potest: nō videt.
Enī nō videt: Grauaf oculus multis pec-
catis. Quid em aut: Lōprehēderūt me ini-
qūates mee: t nō potui vt viderē. Remo-
ueant ḡ iniqtates: dimittant pctā: leuet pō-
dus ab oculo: sanet qđ sauciū est: adhibe-
atur mordax pceptū quasi colliriū. P̄ius
effice qđ tibi p̄cipit: sana cor: mūda cor: di-
lige inimicū tuū. Et qđ diligit inimicū suū:
Hoc iubet medic⁹: amarū est: sed salubre.
Quid tibi faciā inqt: Ita vexat⁹ es vt inde
saneris. Et dicit: sanato nō erit onerosum:
voluptuose diliges inimicū: sanat⁹ corde:
conare tu vt sanerī apli⁹. In tribulatōib⁹ i
angustijs: i tēptatōib⁹ forti esto: pdura: me
dici man⁹ ē: nō latronis. Ecce inqt pceptis
acceptis: t fide retenta: pūs sicut iubes sa-
nabo cor vt dicens: sanato corde: t mūdato
corde qđ videbo. Beati mūdo corde: qīn
ipi deū videbūt. Hoc mō inqt nō possum:
Lōprehēderūt me iniqtates mee: t nō po-
tui vt viderē. Multiplicate sunt su-
per capillos capiti mei: Capillos ca-
pitis ad numeri multitudinē reuocat. Quis
numerat capillos capitl sui: Mūltō min⁹
peccata q̄ excedūt numerū capilloꝝ. Mi-
nuta vident⁹: sed multa sūt. Precauisti ma-
gna: iam nō facis adulteriū: iam nō facis
homicidiū: nō rapis res alienas: nō blas-
phemas: nō dicis falsum testimoniuꝝ: mo-
les iste sunt peccatorꝝ. Magna p̄cauisti: d
minutis quid agis: An nō times minutaz
Proiecisti molē: vide ne arena obruaris.
Multiplicate sunt sup capillos capitl mei.
Et cor meū dereliquit me. Quid mi-
rū est si cor tuū desertū est a deo tuo: qīn se-
ipm deseruit: Quid est: cor meū dereliquit
me: Nō est idoneū cor meū ad cognoscen-
dum se: hoc dixit: Cor meū dereliquit me.
Lordē meo dñm volovidere: t nō possum
p̄ multitudine peccatorꝝ meoꝝ. Marū ē ne
cor meū se p̄phendat. Nemo em se p̄phen-
dit: nemo em de se p̄sumit. Nūquid cōpre-
hendit corde suo cor suū? Petr⁹ qui dixit:
Tecū vsc ad mortē ero: In corde erat p̄-
sumptio falsa: in corde latebat timor ver⁹:
t nō erat idoneū cor ad p̄phēdendū. Cor

XXXIX.

egrotum latebat: sed medico patebat. Qđ
de illo latebat. p̄nūciatū est: hoc impletū ē.
Mouerat in illo de⁹ qđ ipē in se nō nouerat
qz cor eius dereliquerat eū. Cor ei⁹ latebat
cordi ei⁹: et cor meū dereliq̄t me. Quid ḡ:
Quid clamam⁹: qđ dicim⁹? ^{Alia līa.} Placeat
tibi dñe t erue me: ^{t Cōplacēt.} Lan⁹ dicēt: Si vis
potes me mūdare. Placeat tibi dñe erue
me. Nōne i adiūuādū mūhi respice.
^{t ve eruas me.} ^{Alia līa.} Adēbra penitētia: mēbra in dolorib⁹ pos-
ta: mēbra sub ferramētis medici clamātia:
sed sperātia. Bñe in adiūuādū mūhi respi-
ce. Lōfundant⁹ t reuereant simul
q̄ querut animā meā vt auferāt eā.
Quodā em loco accusat t dicit: Aspice-
bā in dexterā t videbā: t nō erat q̄ req̄ret
animā meā: id est nō erat qui me unitaret:
Christ⁹ in passiōe loquit. Et attendebā in
dexterā: id est nō ad impios iudeos: si p̄paz
dexterā ad ipos aplos: Et nō erat q̄ req̄ret
animā meā. Vsc adeo nō erat q̄ require-
ret animā meā: vt q̄ p̄supserat negaret ani-
mā meā. Sed qđ duob⁹ modis querit hō:
aut quo fruaris: aut quē p̄sequaris: ideo b
alios dicit quos vult confundi et reuereri
qui querut animam meam. Sed ne sic in-
telligeres quō cōquerit de nōnullis q̄rētib⁹
bus animā suā vt auferāt eā: id est ad mor-
tē querut animā meā: adiecit cōfundant⁹ t
reuereant. Et vē mīli q̄sierūt aīaz ipi⁹: t cō-
fusi t reueriti sūt: q̄sierūt aīaz ipi⁹ et sic illis
visum est abstulerūt aīaz ipi⁹: h̄ ille potesta
tem habuit ponēdi animā suā: et potestatē
habuit recipiēdi animā suā. ḡ illi gauisi sūt
cū po sūt: p̄fusi sūt cū recepit. Lōfundant⁹
t reuereant simul: q̄ querut aīaz meā vt au-
ferāt eā. ^{Alia līa.} Lōfundant retroſu t re-
uereant: q̄ voluit mūhi mala. Lōuer-
tant retroſum. Ne hoc in malū accipiam⁹
bene illis optat: sed vox illi⁹ q̄ dixit de cru-
ce: P̄af ignosce illis: qz nesciūt qđ faciūt.
Quare illos ḡ dicit: vt retroſum redeante
Quia q̄ aī supbērāt vt caderēt retro: hu-
miles facti sunt vt resurgāt. Qīn em aī sūt
p̄cedere volūt dñm: meliores volūt esse q̄
domin⁹: Si aut̄ retro sūt: ipm agnoscūt me
liore: ipm priorē: se posteriores: vt ille p̄ce-
dat: illi sequātur. Proinde Petrū male si-
bi dante consiliū: sic redarguit. Passurus
em dñs erat p̄ salute nostra: t de ipa passi-
one que futura erat p̄dicabat: t ait Petr⁹:
Absit domine: p̄petius tibi esto: nō siet hoc.
Precedē volebat dñm: t p̄siliū dare magi-
stro. Domini autē vt nō eū faceret prece-

Psalmus

tentē: sed sequētē: redi inq̄ retro sathanas. Ideo inquit sathanas: qr vis antecedere eum quē debes sequi: si enī retro fueris et secut̄ fueris: iā nō eris sathanas. Quid ḡ: Sup hanc petrā edificabo eccliam meā. Louerant̄ retrorsū t̄ reuereant̄: qui volūt mibi mala. Ob alioli sūt qui etiā cū bene dicūt: qntū i corde eoz ē maledicūt. Bic alicui: esto christian⁹. Sz sis tu christian⁹. bonam rē dixit: sed non illi imputat̄ quod dixit: sed quo aio dixit: quō imputatus est et indeis qn̄ ille ex ceco natus fact⁹ est vidēs. cū eū p̄merent insultationib⁹ t̄ arguerent: ait illis. Nūqd t̄ vos discipuli ei⁹ vult̄ eēz. Et illi maledixerūt ei. Hoc ait euāgelistā: Maledixerūt ei dicētes: Tu sis discipul⁹ eius. Illis maledicentib⁹ dñs benedixit. Fecit quod ille dixerunt: retribuit aūt illis qd̄ maledixerūt. Louertāk retrorsū: t̄ reue reāt: q volūt mibi mala. Sūt at alij nō bo ni q bona volūt: t̄ ip̄i cauēdi. Quō enī illi maledicūt: t̄ dicūt bona nr̄a: sed malo animo: sic multi mala nr̄a bono aio. Hoc dico: Qui dixerit tibi: tu sis christian⁹: bonū tuū dīc malo animo. Qui aūt tibi dixerit: tanto melior nemo sit in factis malis: quo niā laudator peccator in desiderijs aie sue: t̄ qui iniqua gerit benedic̄: mala tua dīc laudās. Quō ille bona tua dicebat maledicēs: sic iste mala tua bñdicēs: sed vtrūq̄ genus hostis fuge: vtrūq̄ caue. Ille se uit: ille blandit: vterq̄ mal⁹. Ille iracundus est: t̄ ille in laude subdol⁹. Ille reprehensor est: ille laudator. Sz t̄ ille in reprehēsō inimic⁹ est: t̄ ille i laude subdol⁹. Laue vtrūq̄: contra vtrūq̄ ora. Qui enim orauit querantur retrorsum t̄ p̄fundant̄ q volūt mibi mala: resperxit ad alid genus dolose maluolū: t̄ falso bñdicū. Ferant̄ cōfēstīm confusione suā: qui dicit mihi euge euge. Laudat̄ falso. magn⁹ vir: bon⁹ vir: lñat⁹: doctus: sed quare christianus: Ea tua laudat̄: que nobis laudari: illud reprehēdūt vñ gaudes. Sed si sorte di cis: quid i me laudes o hō: qr vir bon⁹: qr vir iust⁹ suz: Si h̄ putas: christ⁹ me hoc fecit: ip̄m lauda. At ille: absit: noli tibi iniuria facē: tu te ip̄m tale fecisti. Cōfundant̄ q dicit mihi euge euge. Exultet t̄ iocundēt̄ oēs: qui te querunt̄ dñe: Non querūt me: sed querūt te: nō mibi euge euge dicūt: sed in illo t̄ in te me glorificare vidēt: si qd̄ habeo glorie: Qui eīn gloriat̄ in dño gloriēt. Exultent t̄ iocundēt̄

Alia lfa.
neat̄ sup te
t̄ querēte te.
t̄ nō habet.

XXXIX

omnes qui te querūt dñe. Et dicāt semper magnificet dñs. Quia t̄ si ex p̄catorē fit iust⁹: da gloriā illi qui iustificat̄ i pium. Huic ergo peccator sit: laudem q ad indulgentā vocat: siue quis iā ambulet in via iusticie: laudem qui ad coronaz vocat. Semper magnificet dñs ab his. Qui dili ḡt salutare tuū. Ego aut: Lui q̄ rebāt mala: Ego aut cui⁹ aiām q̄rebāt: vt auferret̄ eā. Sz puerte te ad aliud gen⁹ ho minū. Ego autem cui dicebat̄ euge euge. Alia lfa.
 + Egen⁹ t̄ paup̄ su. Nō est qd̄ i me lau detur. Biscindat ille saccū meuz: coopiat me stola sua. Vnuo ergo iam nō ego: viuit ait in me christ⁹. Si viuit in te christ⁹ t̄ totū qd̄ habebis christi ē: tu p̄ te ip̄m qd̄ es: Ego egenus t̄ paup̄: Ego aut nō duies: qr nō sum supb⁹. Duies erat ille qui dicebat: Brati as tibi ago dñe: qr nō sum sic ceteri homines: publican⁹ aūt erat paup̄ qui dicebat: dñe ppitius esto mibi peccator. Ille de sati tate ructabat: ille de fame plorabat. Egenus t̄ paup̄: mendica aī ianuā dei: pulsa t̄ api etur tibi. Ego aut egen⁹ t̄ paup̄ sum. Bonū curā tūā: t̄ spera in eum t̄ ip̄e faciet. Quid tibi curatur⁹ est: quid tibi p̄uisurus: Habeat tui curam qui fecit te: qui habuit tui curā anteq̄ es: quō nō habebit curā cū iam h̄ es qd̄ voluit vt es: Jā enī fidelis es: iā ambulas in via iusticie: curaz tui nō habebit: qui facit sole suā oriri sup bonos t̄ malos: t̄ pluit sup iustos t̄ iustos: te iam iustū ex fide viuentē negliget: deseret: dimittet. Immo vō t̄ hic souet: t̄ hic adiuuat: t̄ hic necessaria s̄bministrat: t̄ noria re secat. Bādo p̄solat vt p̄māeas: seriēdo cor ripit ne pereas. Bis curā habet tui: securus esto: ille p̄teget qui te fecit. Ab artifici tui manu noli cadere: si cecideris iā a ma nu artificis frangeris. Ut alit p̄māeas in manu artificis: bona voluntas facit. Bic deus me⁹ voluit t̄ portabit ipse: t̄ tenebit ipse. Tacta te in illū: noli putare inane esse vt qsl̄ p̄cipiteris. Nō ita tibi videat. Ille dixit: celū t̄ terrā ego impleo: nūq̄ tibi de est: tu illi noli deesse: tu tibi noli deesse. Bonū curā habet mei. Adiutor me⁹ t̄ p̄tector meus tu es: deus meus ne tardaueris. Inuocat: implorat: timet: ne deficiat. Ne tardaueris. Quid ēne tar daueris. Bisi breuiati essent dies illi: non

Palmus

fieret salua ois' caro. Modo lectuz est: de dieb' tribulationū. Quasi enī vn' hō ro-
gat deū: mēbra christi: corp' christi: vbiqz
diffusū: vn' mēdic': vn' paup: qr' ille pau-
per: qui diues paup factus est: de quo ait
Apls: Lū diues eset: paup fact' ē: vt ipi'
paupertate vos ditaremi: veros paupes di-
tat: falsos diuites paupat. Clamat ad eu'z
a finib' terre: ad te clamaui: cū tederet ani-
mā meā. Elenēt dies tribulationū: et ma-
loz tribulatiōes veniēt sicut dīc scripture:
et quātū accedit dies: augent tribulatiō-
nes. Nemo sibi pmissat: qd' euāgeliū non
pmittit. Fratres mei obsecro vos: attendi-
te scripturas nřas: si aliqd' fefellerūt: si ali-
quid dixerūt. et aliter accidit qd' dixerit: Ne
cessē est vt vsc̄ i finē sic fiāt oia quēadmo-
du dixerūt. Nō nobis pmittunt scripture
nostre in hoc seculo: nisi tribulatiōes: pſſu-
ras: augustias: augmēta doloz: abſūdātā
temptationuz. Ad ista nos p̄cipue parem':
ne imparati deficiam'. Ue pregnantib': et
māmiantib': mō audistis. Pregnātes sunt
qui spe intumescūt: māmātes aut: id est la-
ctātes qd' iā adepti sunt qd' p̄cupierūt. Etenī
mulier in spe pgnans tumet filij: nōdū vi-
det filij: que aut lactat amplexif qd' spera-
bat. Ergo similitudinē (vbi grā) ponam'.
Bona est ista villa vicini: Si mea esset:
adiungerē illā et facerē de isto fundo et de
illo vuitatē. Amat et auaritia vnitatez: qd'
amat bonum est: sed vbi amādū sit nescit.
Ecce p̄cupiuit villā primi: sed iste prim'
diues ē: nō indigēs: hñs honore: hñs etiā
potentiā: a cui' forte etiā potentia tibi me-
tuendū sit: nō de illi' fundo aliqd' sperādū.
Nihil sperās nō p̄cepit: non est pregnans
anima. Si vō iuxta vicin' sit paup: qd' vel i
necessitate posic' est vt possit vēdere: vel p̄
mi pōt vt cogat vēdere: inūcif ocul': spaē
villa: imp̄gnata ē aia: sperat se posse adipi-
sci villulā et possessionē vicini paupis. Et
cū patil' iste paup nc̄itatē: veit ad ditionē
vicinū suū: cui forte obsequi solet: cui de-
deserre: cui veniēt assurgere: quē inclina-
to capite salutare: da m̄hi rogo te: patior
necessitatē: v̄geor a creditore. Et ille: non
habeo mō in manib': si velit vēdere habe-
ret. Agnoscim' hoc. Fuēt in nobis: iā nō
sint in nobis. Nōne hesterno vitim': et hō
die viuim': Est corrigēdi locus: nōdū fa-
cta est illa disiūctio: alioz ad dexterā: alio
ruz ad sinistrā. Nōdū apud inferos sum':
vbi diues ille fuit: sitiēs et stillā desiderās.

XI

Audiam' cū viuim': corrigamur: nō spe-
renus res alienas: et ipregnari tumeam':
nec pueniam' ad illas: et eas adipiscendo
tanqz filios osculemur. Ue efi pregnanti-
bus et māmātib' in illis diebus. Mutādū
est cor: leuandū est cor: nō b' habitādū cor
de. Hec mala regio ē. Sufficiat qd' adhuc
carne hic esse necesse est: qd' nō est necesse
nō fiat: sufficiat diei malicia sua: surſū cor-
da habeam'. Si resurrexitis cū christo di-
cūt fidelibus: corp' et sanguinē dñi accipi-
entib' dic: Si resurrexitis cū christo: qd' sur-
sum sunt sapite: vbi christ' est i dextera dei
sedēs: que surſū sūt qrite nō que sup terrā.
Mortui enī ellis: et vita vestra abiōdita
est cū chāsto i deo. Nō enī apparet qd' vo-
bis pmissū est: et iā paratū est: sed nō vide-
tis. Imp̄gnari vis: binc imp̄gnare: ipsa sit
spes tua: cert' erit part' tuus: nō erit abor-
tiuus: nō tpalis: amplectaris qd' p̄pereris
iēternū. Sic enī p̄ Esaiā dicit: Lōcepim'
et parturiim' spiritū salutis. Ergo retro ē
et nō dāt mō: sed dābitur. Quāta data sāt
fratres mei: quis illa nūerat scđm scriptu-
ras. Ibi scriptū est de ecclia: et videt quia
est. Ibi scriptū est de idolis: qr' non erūt: et
videt qr' nō sunt. Ibi scriptū est qr' pdituri
erāt iudei regnū: et videt. Ibi scriptū est de
hereticis: qr' futuri erant et videt. Ibi scri-
ptū ē et de die iudicij: Ibi scriptū est et de pre-
mio honorū et de pena maloz. In omnib'
deū fidele iuenim': in ultimo deficiet et fal-
let. Vñs curā hēbit mei. Adiutor me' et p̄-
tector meus tu es: deus meus ne tardauer-
is. Nisi minorarenf dies illi: nulla caro p̄-
duraret: sed ppter electos breuiabūt. Vi-
es illi erūt tribulatiōis: sed nō tam lōgi qd'
sperant. Lito illi trāsibūt: req̄es venies nō
trāsibūt: qd' longū fieri debuit maluz pro
infinite bono.

Explicit Tractatus de ps. XXXIX

Incipit Tractatus de ps. XL

Prefatio.

Q uoniam solēnis dies martyri illu-
rit: ppter gloriam passiōis christi
impator' martyz: qd' sibi nō p̄egit militib'
imperans pugnā: sed prior pugnauit: pri-
or vicit: vt pugnantes exemplo suo hor-
taretur: et maiestate sua adiuvaret: et pmis-
sione coronaret: audiam' aliqd' in isto psal-
mo qd' ptineat ad eius passionē. Cōmēda
mus aut sepi' nec nos piget iterare quod
vobis vtile est retinere: dñm nostrū Jesu'z
christū: pleriqz loqui ex se: id est ex p̄sona.